

ЈАСНА ПЈЕСМА

Васељену цијелу да сам хтио,
 У кукуријек крај ријеке ја бих осмотрио
 Ал' кукуријеку птица под своје узе крило,
 Ко да кукуријеке нигда није било.
 Те ја не могу, чак могу да нећу
 Ниједну птицу поклонити цвијећу.
Птице биле ња се изгубиле

Видљива је земља послџе кише,
 Кад киша испарава
 ал' земља не дише.
 Ал' ко да свезу спозна
 мед ријечима и именима?
 Превазиђена су сањарења.
 за мене више нема сна
 сан ми отишо за главом
 свезу птица раскинула
мед сном и мед јавом

Лако је храбар бити
 У пјесми и у метафори
ал' друкче је њјевати и умирају

Једино млада ће остати пјесма
 Која траје док је себе ил' пјевања
 Птица која остаје ал' не гаји осјећања
 Док нестаје сјећања и схватања
 Наша нас младост из пепела изваја
 Из таштости се пјесма узгаја
 Стварност живи изван посматрања
 Изван и везивања и именована.

Ми пјевамо — зашто не би пјевати хтјели;
Ал страсније запјевати још не би смјели.

Која ли је птица више јасна
Она у јату ил' која излијеће из јата?

Милош ПУЂА